

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a

nr. 3567

Joi

3 noiembrie 1960

4 PAGINI - 20 BANI

*Creșterea continuă a forțelor păcii
este o lege a epocii contemporane. În lupta
între forțele păcii și ale războiului, victoria
va fi de partea forțelor păcii!*

(Din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R. P. Romîne)

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O. N. U. și la activitatea delegației R. P. Romîne

Sesiunea O. N. U. — eveniment de seamă al vieții internaționale

Dragi tovarășii,

Reîntorsă în patrie, delegația Republicii Populare Romîne la lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite consideră de datoria sa să prezinte o dare de seamă asupra lucrărilor acestei sesiuni, de excepțională însemnătate pentru viața internațională, precum și asupra activității desfășurate de către delegația noastră.

Am traversat Oceanul Atlantic împreună cu șeful guvernului sovietic, Nikita Sergheevici Hrușciov, și cu alți reprezentanți ai țărilor socialiste, pentru a participa la lucrările Organizației Națiunilor Unite, purtînd mereu în conștiința noastră sentimentul înaltei răspunderi pentru îndeplinirea mandatului dat de popor — de a aduce o contribuție activă la rezolvarea problemelor arzătoare ale vieții internaționale și, în primul rînd, la întărirea păcii în lume.

După cum știți, ca răspuns la inițiativa Uniunii Sovietice privind reprezentarea statelor la cel mai înalt nivel, la lucrările sesiunii au participat șefi de state și de guverne, oameni de stat de frunte din peste 30 de țări. Aceasta l-a determinat pe conducătorii acelor state care au avut o poziție negativă față de inițiativa sovietică să se reconsidere poziția și să-și facă apariția la tribuna Organizației.

CEA DE-A XV-A SEȘIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. A FOST ASTFEL CEA MAI LARGĂ ȘI MAI REPREZENTATIVĂ ÎNTILNIRE INTERNAȚIONALĂ LA NIVEL ÎNALT DE PÎNĂ ACUM. Reprezentarea statelor de către factori înverșunată și cu cea mai mare răspundere se impune ca o necesitate și pe viitor, în interesul creșterii rolului O.N.U., îmbunătățirii activității sale și abordării problemelor cu cea mai mare competență și eficacitate.

Datorită caracterului atât de reprezentativ al participării statelor, cit și importanței covârșitoare a problemelor abordate, spiritului viu, combativ, imprimat dezbaterilor de reprezentanții țărilor socialiste și ai altor țări iubitoare de pace, lucrările sesiunii au avut un uriaș răsunet internațional.

Este meritul țărilor socialiste că, deînlînat ferm în mințile lor inițiativa, au determinat concentrarea dezbaterilor asupra celor mai vitale probleme ale vieții internaționale contemporane — dezarmarea generală și totală, ca mijloc sigur de înăltărire a războiului din viața societății; lichidarea rămășițelor sistemului colonial, împunerea cerințelor dezvoltării omenirii pe calea civilizației și progresului; deplina asigurare a universalității O.N.U. și îmbunătățirea structurii organelor sale, corespunzător schimbărilor survenite în lume.

Trebue subliniat că aceste probleme ridicate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, ca și propunerile prezentate de ele s-au aflat tot timpul în centrul dezbaterilor sesiunii, au polarizat atenția opiniei publice mondiale. Ele au stîrnit un ecou imens, au fost susținute de numeroase delegații, s-au impus ca obiective de luptă mobilizatoare pentru toate popoarele lumii.

ACEASTA A ÎNSEMNAT, TOVARĂȘI, UN IMPORTANT CÎȘTIG POLITIC ȘI MORAL AL ȚĂRILOR SOCIALISTE, AL TUTUROR FORTELOR PĂCII!

Exponenții cei mai autorizați ai popoarelor țărilor socialiste și ai guvernelor lor, ca militanți comunisti, conștienți de răspunderea ce le incumbă în lupta pentru apărarea păcii, și-au spus cuvîntul cu fermitate și înaltă principialitate, au combătut cu vigoare politica agresivă a imperialismului, au dezvăluit cine sînt vinovații de cursa înarmărilor și de încordarea internațională, au demascat pe adevăratul rob al coloniale, au arătat căile soluțiilor problemelor internaționale litigioase.

În mod deosebit trebuie subliniat influența imensă pe care a exercitat-o activitatea delegației Uniunii Sovietice, condusă de inepuizabilă energie de tovarășul Hrușciov. Cuvîntările sale au expus cu o mare claritate și forță de convingere idelle nobile care călăuzesc întreaga activitate a statelor lagărului socialist. Intervențiile sale, precum și ale celorlalți reprezentanți ai țărilor socialiste, au adus în incinta O.N.U.-ului suflul unei diplomații noi, care nu se ascunde de popoare, ci se desfășoară în văzul acestora, tocmai pentru că răspunde intereselor lor vitale, abordează deschis problemele de importanță fundamentală pentru oamenii muncii din întreaga lume și îl cheamă să-și aducă contribuția hotărîtoare la rezolvarea lor.

Prezența conducătorilor țărilor socialiste, activitatea lor, preocupările lor constructive, sincere și chibzuite au făcut ca în numeroase țări ale lumii poziția statelor socialiste în problemele de bază ale vieții internaționale să fie mai bine înțeleasă, să găsească o tot mai largă aprobare și să se bucure de tot mai mult sprijin. În întreaga desfășurare a lucrărilor sesiunii s-a resimțit puternic marea forță pe care o constituie unitatea de nezdruccinat a țărilor socialiste, poziția lor unitară în toate problemele, izvoară din comunismul, intereselor și telurilor, din interpretarea marxist-leninistă a fenomenelor vieții internaționale, MANIFESTAREA ACESTEI ÎMPRESIONANTE UNITĂȚI A CONTRIBUIT ÎNTR-O MĂSURĂ ÎNSEMNATĂ LA CREȘTEREA PRESTIGIULUI ȚĂRILOR SOCIALISTE, AL ÎNTREGULUI LAGĂR SOCIALIST, LA SPORIREA PUTERII DE ATRACȚIE A POLITICII SALE.

Este semnificativ în această privință că în lupta electorală ce se duce în prezent în S.U.A. pentru alegerile prezidențiale, unul din subiectele principale îl constituie problema creșterii autorității țărilor socialiste, în contrast cu scăderea „îngrijorătoare” a prestigiului S.U.A. Recent un organ specializat al administrației S.U.A. a efectuat un sondaj privind situația prestigiului american în lume, iar rezultatele sondajului au fost atât de defavorabile, încît Departamentul de Stat, dî în însărcinarea căruia a fost efectuat, încearcă să păstreze asupra lui cel mai desăvîrșit secret.

Prestigiul și autoritatea internațională nu depind însă de nici un fel de rețete magice, ele nu pot fi cucerite oricîtă abilitate ar desfășura politicienii sau diplomații americani pentru a masca prin fraze frumoase esența reală a politicii lor. În epoca noastră, epoca unei puternice creșteri a conștiinței și activității celor mai largi mase din întreaga lume, popoarele nu pot fi amăgite cu declarații de intenții, goale de conținut; ele cer fapte, acte concrete care să contribuie la reducerea încercării internaționale și salvarea păcii. Pe aprobarea și sprijinul opiniei publice poate conta numai cine ține seama de spiritele și interesele popoarelor, de năzuința lor fierbinte de pace — și nu cine le încalcă, nu cine se cramponează de politica războiului rece, împingînd omenirea la marginea prăpăstiei războiului și apărînd rîndurile perimate ale trecutului. Chiar un număr de oameni politici proeminenți din lumea capitalistă recunosc că de aci izvorăște „criza de prestigiu” a S.U.A.

O altă caracteristică a actualei sesiuni O.N.U. a fost aceea că pentru prima oară în istorie s-a făcut auzit glasul noilor state apărute pe ruinele fostelor imperii coloniale, glasul popoarelor care și-au cucerit de curînd independența și sînt dornice s-o consolideze, să se dezvolte din punct de vedere economic, social și cultural. Sesiunea Adunării Generale a O.N.U. a demonstrat cu o deosebită putere creșterea rolului internațional al statelor afro-asiatice care duc o politică de neutralitate și coexistență pașnică, născînd la blocurile militare și refuzînd să-și pună la dispoziție teritoriul național pentru baze militare străine.

În mod evident, manifestarea acestor state de la tribuna

O.N.U. n-a fost cîștig de puțin pe placul puterilor imperialiste. Reprezentanții celor mai importante state noi din Asia și Africa s-au ridicat energic împotriva politicii agresive, războinice și de înrobire a popoarelor, au cerut cu hotărîre promovarea unor relații de pace și colaborare internațională. Poate niciodată colonialiștii, dușmanii libertății și independenței popoarelor, n-au avut de ascultat atîtea adevăruri amare ca la actuala sesiune a O.N.U.!

S-a putut vedea în mod viu unul din rezultatele mărețului proces de eliberare națională — transformarea fostelor popoare coloniale dintr-o rezervă a imperialismului într-o forță activă de luptă pentru pace.

Salutînd în mod sincer și cu toată căldura afirmarea statelor care s-au eliberat de robia colonială, reprezentanții țărilor socialiste au subliniat marea însemnătate pe care o acordă rolului acestor state în apărarea păcii, în rezolvarea problemelor vitale ale omenirii.

Este îmbucurător că aceste state s-au așezat pe poziții apropiate de ale țărilor socialiste în numeroase probleme fundamentale supuse discuției, — pe pozițiile promovării coexistenței pașnice, soluționării diferendelor prin tratative, lichidării imediate a rămășițelor sistemului colonial, restabilirii drepturilor legitime ale Chinei populare în O.N.U. și altele. Reprezentanții acestor state au făcut o serie de propuneri constructive în legătură cu problemele de pe ordinea de zi a sesiunii!

Sîntem convinși că politica internațională a țărilor socialiste va găsi o tot mai largă înțelegere în rîndul statelor afro-asiatice. În aceste state se acordă o înaltă prețuire poziției țărilor socialiste care luptă cu consecvență împotriva înrobirii coloniale ca și a oricăror forme de infiltrare a noului colonialism, își manifestă activ solidaritatea cu mișcarea de eliberare națională, le acordă ajutor, fără condiții politice și fără imixțiuni în treburile lor interne, sprijină în mod hotărît suveranitatea lor împotriva oricăror tentative ale puterilor imperialiste, împotriva încercărilor acestora de a le atrage în războiul rece și a crea pe teritoriul lor focare de neliniște. Poziția noastră de apărare fermă a păcii răspunde într-o măsură cu atât mai mare intereselor acestor state, cu cit ele, năzuind spre lichidarea cit mai grabnică a dezastruoasei moșteniri lăsate de dominația colonială sînt

Dezarmarea — problema cea mai arzătoare pentru omenire

Tovarășii,

Dintre problemele dezbătute la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, aceea care prezintă cea mai arzătoare importanță pentru omenire este incontestabil problema dezarmării generale și totale. Pe bună dreptate dezarmarea este apreciată ca problema-

profund interesate în asigurarea condițiilor de pace necesare progresului lor economic.

SE POATE DE ACEEA APRECIA CĂ EXISTĂ PERSPECTIVE CERTE PENTRU LĂRGIREA ȘI CONSOLIDAREA UNITĂȚII DE LUPTĂ A ÎNTREGULUI FRONT AL PĂCII.

Desigur, mergînd la O.N.U., noi nu ne-am legănat în iluzii, am știut că acțiunile noastre pentru rezolvarea constructivă a problemelor internaționale litigioase vor întîmpina rezistența înverșunată a promotorilor politicii agresive. Aceasta s-a reflectat în ciocnirea celor două linii diametral opuse, care se înfruntă în întreaga politică internațională: linia statelor socialiste și a altor state iubitoare de pace, care tind la crearea unui climat de cooperare și înțelegere între popoare, la statornicirea păcii în lume — și linia cercurilor imperialiste agresive care urmăresc să intensifice războiul rece, continuă cursa înarmărilor, se dedau la provocări și acte agresive, încearcă să mențină alte popoare în stare de dependență politică și economică.

S-a vădit din nou că este necesară o luptă intensă, neobosită și vigilență dusă de toate forțele păcii, de toate popoarele, mobilizarea hotărîtă a opiniei publice internaționale pentru a impune cercurilor agresive calea dezarmării și asigurării unei păci trainice în lume.

Totodată, lucrările sesiunii O.N.U. au reflectat, într-o măsură cu mult mai pronunțată față de trecut, schimbările petrecute în lume, profunde procese transformatoare care au loc în societatea contemporană. Ele au demonstrat marea adevăr al timpurilor noastre — influența determinantă exercitată de lagărul socialist, de forțele mondiale ale păcii asupra evoluției vieții internaționale, cit și faptul că astăzi puterile imperialiste nu mai pot dispune ca altă dată, după bunul lor plac, de soarta popoarelor.

ASTFEL, ACTUALA SEȘIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. A DAT UN ÎMPULS CRES- TERII FORTELOR CARE LUPȚĂ PENTRU PACE ȘI A CONTRIBUIT LA ÎNTĂRIREA CONTINUA A ACESTORA, ZDRUNCINÎND POZIȚIILE CERCURILOR IMPERIALISTE ÎNTR-UN ȘIR DE PROBLEME ESENȚIALE ȘI ADÎNCIND CRIZA POLITICII AGRESIVE, DE PE POZIȚII DE FORȚĂ.

PRIN ACEASTA, LUCRĂRILE SEȘIUNII AU CONSTITUIT UN EVENIMENT DE SEAMĂ ÎN MAREA LUPTĂ PENTRU STATORNICIREA UNEI PĂCI TRAINICE ÎN LUMEA ÎN- TREAGĂ, PENTRU TRIUMFUL IDEII DE LIBERTATE, EGALITATE ȘI ÎNDEPENDENȚĂ A TUTUROR POPOARELOR LUMII. (Aplauze)

chele a întregii vieți internaționale, căci de rezolvarea ei depinde într-o măsură covârșitoare evoluția ulterioară a relațiilor dintre state și grupe de state, depinde însăși prevenirea calamităților unui nou război.

Va continua cursa nebunească a înarmărilor și îndeosebi a celor nucleare, cu irosirea de uriașe mijloace materiale, va continua politica cercurilor agresive de împinzire a lumii

Cu aplauze puternice au primit reprezentanții oamenilor muncii din întreaga țară expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Foto: AGERPRES

cu baze militare, politica războiului rece, generatoare de grave primejdii pentru pacea lumii? Sau popoarele care se ridică în luptă activă pentru apărarea păcii vor stăvili acest curs al lucrurilor și vor impune înfăptuirea dezarmării generale și totale, creînd astfel baza cea mai sigură pentru salvarea omenirii de un război nuclear? Acesta este fondul luptei ce se dă în lume în jurul problemei dezarmării generale și totale; de aci necesitatea imperioasă și însemnătatea imensă a rezolvării acestei probleme pentru destinele tuturor popoarelor.

Cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale sînt astăzi profund îngrijorate de încordarea internațională existentă, înțeleg urmările dezastruoase pentru toate țările ale unui război nuclear și își dau tot mai bine seama de pericolul pe care îl reprezintă stocurile mereu mai mari de arme nimitoare, politica aventuristă agresivă, inspirată de militaristi, de virfurile capitalului monopolist, de reacțiunile imperialiste.

Nu este exagerat să spunem că această îngrijorare crescîndă se manifestă tot mai evident în starea de spirit a celor mai largi pături și categorii sociale din țăările capitaliste, cuprinde oameni de cele mai felurite convingeri politice sau concepții filozofice; ea este exprimată, așa cum am putut constata în S.U.A., de americanul simplu, de rînd, ca și de reprezentanții diferitelor cercuri ale opiniei publice, de majoritatea poporului american.

Aceasta explică ecoul uriaș pe care l-au avut nu numai în țările socialiste și în țări ce nu fac parte din blocuri militare, dar și în țările capitaliste legate de N.A.T.O. istoricele propuneri ale guvernului sovietic la sesiunea precedentă a O.N.U. privind dezarmarea generală și totală — propuneri împotriva cărora n-au avut îndrăzneala să se pronunțe pe față nici cei mai înverșunați adepți ai cursei înarmărilor. Adoptarea în unanimitate, la acea sesiune, a recomandărilor privind dezarmarea generală și totală a fost un mare succes al forțelor păcii, a contribuit la creșterea și activizarea acestora, a sporit încrederea popoarelor în posibilitatea de a asigura o pace durabilă în lume.

Încă de atunci țăările socialiste au arătat că adoptarea acestor recomandări, de considerabilă importanță principială, constituie numai un început, că nu va fi nicidecum drumul aplicării lor în viață, al elaborării și înfăptuirii măsurilor practice de dezarmare. Am fost perfect conștienți că tocmai în jurul acestor măsuri concrete se va da bătălia principială, că în acest domeniu se va concentra rezistența cercurilor interesate în uriașele supraprofituri ale înarmărilor.

Poziția reprezentanților țărilor N.A.T.O. în Comitetul celor zece a demonstrat pe deplin intenția acestora de a îneca problema dezarmării în noianul unor discuții sterpe, de a folosi tratativele drept paravan pentru continuarea cursei înarmărilor și a politicii agresive. Retrăgîndu-se din Comitetul celor zece, țările socialiste, printre care Republica Populară Romîna, au dezvăluit această manevră, arătînd cu maximă claritate că ele nu sînt dispuse să fie părtașe la înșelarea popoarelor.

Tocmai din dorința ca problema dezarmării să fie dezbătută într-un spirit de deplină răspundere și cu maximum de

(Continuare în pag. 2-a)

Adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară

Miercuri după-amiază în sala Palatului R. P. Romîne a avut loc o mare adunare a reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară, în cadrul căreia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliș, Leonte Răduț, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Alexandru Birlădeanu, Mihail Ralea, Atanase Joja, Elena Lascu, Virgil Trofin, Maria Rosetti.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducătorii ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, primii secretari și secretari ai comitetelor regionale și ai unor comitete orășenești și raionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, președinții consiliilor regionale ale sindicatelor, directorii și secretarii ai comitetelor de partid din mari întreprinderi din întreaga țară, muncitorii frunțași, academicienii și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, ziaristi romîni și corespondenți ai presei străine.

Au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, primii secretari și secretari ai comitetelor regionale și ai unor comitete orășenești și raionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, președinții consiliilor regionale ale sindicatelor, directorii și secretarii ai comitetelor de partid din mari întreprinderi din întreaga țară, muncitorii frunțași, academicienii și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, ziaristi romîni și corespondenți ai presei străine.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La sosirea în sală, conducătorii partidului și statului au fost primiți cu puternice ovatii și urale.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliș, Leonte Răduț, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Alexandru Birlădeanu, Mihail Ralea, Atanase Joja, Elena Lascu, Virgil Trofin, Maria Rosetti.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Expunerea sa a fost subliniată în repetate rînduri de vii și puternice aplauze.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a dat apoi citire unei moțiuni pe care adunarea a adoptat-o prin aclamații.

Minute în șir în sală au răsunat urale și aplauze puternice. Asistența, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru Republica Populară Romîna, pentru pace în întreaga lume.

La sosirea în sală, conducătorii partidului și statului au fost primiți cu puternice ovatii și urale.

(Agerpres)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 1-a)

eficientă, guvernul Uniunii Sovietice, cu acordul celorlalte state socialiste, a cerut înscrisura acestei probleme pe ordinea de zi a actualii sesiuni a O.N.U.

Acest spirit constructiv și-a găsit expresie în remarcabilul document prezentat la sesiune de guvernul sovietic — „PREVEDERILE FUNDAMENTALE PENTRU UN TRATAT DE DEZARMARE GENERALĂ ȘI TOTALĂ”. Meritul acestui document este că stabilește principiile călăuzitoare ale dezarmării generale și totale, cuprinde prevederi precise, concrete, pentru înfăptuirea pe etape a măsurilor de dezarmare, prezintă un sistem de control, minuțios elaborat, adecvat fiecărei etape, vine în întâmpinarea unor propuneri și observații făcute anterior de reprezentanții puterilor occidentale. El constituie astfel o bază serioasă în vederea adoptării unui acord, care să scoată din impas problema dezarmării generale și totale și să asigure rezolvarea ei în practică, potrivit cu voiața popoarelor.

Dezbaterea din sesiunea O.N.U. au arătat însă clar că toată un asemenea acord nu voiese reprezentanții Statelor Unite ale Americii și ai aliaților lor.

Desigur, nici unul dintre ei nu s-a pronunțat pe față de la tribuna Organizației Națiunilor Unite împotriva dezarmării — au trecut vremea când un asemenea lucru mai era cu putință fără riscu oporului categoric din partea întregii opinii publice internaționale.

Dar, dacă lășăm la o parte declarațiile lor verbale, faptele arată că reprezentanții S.U.A. și aliații lor nu numai că s-au ridicat împotriva programului de dezarmare cuprinzător și precis prezentat de țările socialiste — dar nici n-au prezentat un program propriu pentru realizarea dezarmării.

Înainte de începerea sesiunii se puteau auzi din rîndurile reprezentanților țării N.A.T.O. reproșuri că statele socialiste s-ar fi retras din Comitetul celor zece tocmai în momentul când ei se pregăteau să prezinte noi propuneri de dezarmare. Dar dacă, așa cum afirmam această, statele occidentale aveau asemenea propuneri — cine le-a împiedicat să le prezinte în fața Adunării Generale, de ce nu și-au expus propunerile în cadrul acestui for internațional?

În prezinta cuvîntării președintelui Eisenhower la O.N.U., organele de presă capitaliste vestului cu litere mari că președintele ar intenționa să prezinte Națiunilor Unite un nou „plan de dezarmare”. Dar după pronunțarea discursului plin și numeroase ziare burgheze din diferite țări ale lumii au calificat ca „dezamăgitoare” această cuvîntare a cărei teză principală în materie de dezarmare era controlul asupra înarmărilor, pe pămînt și în spațiul cosmic, „dacă vrem — potrivit expresiei președintelui, — ca civilizația să supraviețuiască”.

Acest pretins „plan nou” n-a însemnat decît simpla reeditare a vechii teze occidentale — control fără dezarmare cu desăvîșare mai departe a cursului înarmărilor. După cum se vede, potrivit afirmației președintelui S.U.A., pentru ca civilizația să „supraviețuiască” trebuie menținute giganticele stocuri de arme atomice și cu hidrogen capabile să steargă de pe suprafața pămîntului țări și popoare întregi, trebuie cheltuite în continuare resurse imense pentru înarmări. Căci, după concepția asupra căilor de supraviețuire a civilizației!

Așa cum țările socialiste au subliniat nu odată — controlul asupra armamentelor nu are nimic comun cu dezarmarea; și este de fapt la antipodul dezarmării; și nu înseamnă altceva decît o prolongare a poliției de pe poziții de forță, o cale comodă pentru obținerea de informații militare necesare aceluia care nutrește planuri agresive.

Acest lucru este azi înțeles în tot mai numeroase state ale lumii. Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterii generale, premierul Indiei, Jawaharlal Nehru, sublinia că „noțiunea de control nu există decît în funcție de dezarmare. Sper că nu se va propune un control al armelor existente și, în consecință, perpetuarea lor”. Or, tocmai pe o asemenea poziție s-au situat din nou S.U.A. și aliații lor.

Primul ministru al Marii Britanii, dl. Macmillan, a mers chiar mai departe pe această cale sterilă, propunînd la sesiune, în locul oricăror măsuri concrete de dezarmare, crearea unui grup de experți, care, la rîndul lor, să elaboreze abia un studiu privind metodele și modalitățile de control. Pe bună dreptate au amintit unii delegați care au susținut pe timpuri prilejul să participe și la lucrările răposatei Ligi a Națiunilor că „experții” aceștia mai lucrau încă la înlocuirea listelor de armament ce urmau să fie supuse controlului, cînd cel de al doilea război mondial a izbucnit...

Dată fiind însemnătatea vitală a problemei dezarmării generale și totale, țările socialiste au socotit că au trebuit să fie discutată în forul cel mai adecvat pentru aceasta — plenul Adunării Generale, care oferă cadrul pentru o examinare aprofundată, de către factorii cei mai competenți, avînd posibilitatea de a adopta hotărîri corespunzătoare.

După ce s-a văzut, tocmai o asemenea situație nu voia să evite puterile imperialiste, care au acționat sprînjindu-se pe voiajul reprezentanților statelor participante la blocurile agresive, recurgînd la practici vechi în activitatea O.N.U. — felurite presiuni și manevre în culise. Totodată, poziția reprezentanților unor state neutre a fost influențată de concepția, eronată după părerea noastră, că rezolvarea problemei dezarmării ar depinde exclusiv de marile puteri. În acest fel problema dezarmării a fost transmisă în discuția Comitetului Politic al Adunării Generale.

N-am declarat gata să participăm în spirit constructiv la discutarea problemei dezarmării și în Comitetul Politic, deși, pe baza experienței de pînă acum, am avut convingerea că discuția într-un asemenea cadru nu va da rezultatele așteptate de popoare.

Faptele confirmă ceea ce prevăzusem și arată că temerile noastre au fost îndreptățite. În cadrul Comitetului Politic lucrurile nu merg satisfăcător: reprezentanții puterilor occidentale recurg din nou la vechile lor tactici, se echivocă de la prezentarea unor propuneri concrete, urmează de fapt aceeași linie de discuții stierpe și de tergiversare a oricăror hotărîri pe care au dus-o în Comitetul celor zece, continuînd în același timp cursa înarmărilor.

Aceasta este o situație inacceptabilă. Nu putem fi părtași la înducerea în eroare a popoarelor, care așteaptă rezultate efective, măsuri practice — și nu declarații formale. Noi înțelegem să participăm la lucrările Comitetului Politic numai dacă se va păși în fața celor discutații serioase și concrete a problemei dezarmării.

Dezarmarea generală și totală este nu numai problema fundamentală a întregii vieți internaționale, ci și o sarcină de primă urgență, a cărei tergiversare are efecte adînc păgubitoare pentru cauza păcii. În timp ce delegații puterilor occidentale depun eforturi demne de o cauză mai bună pentru a împiedica orice hotărîri eficiente în domeniul dezarmării, cercurile militariste din S.U.A. intensifică pregătirile militare, pun la cale acțiuni agresive de tipul zborurilor provocatoare ale aviației militare americane deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. Este accelerată remilitarizarea Germaniei occidentale, ceea ce creează grave primejdii pentru pacea Europei și a lumii întregi. Chiar în aceste zile trupe vest-germane se instalează pe pămîntul Franței unde, cu o simțămîntul guvernului francez, au fost organizate pentru ele așa-numite „centre de instrucție”.

În același timp crește pericolul de extindere a fabricării armelor atomice și în alte țări. În presa occidentală apar tot mai frecvent știri cu privire la perspectiva fabricării unei așa-numite „bombe atomice ieftine”, știri prin care se urmărește pregătirea opiniei publice pentru înarmarea atomică a altor țări și îndeosebi a Germaniei occidentale.

Totodată, recente declarații oficiale din Occident arată că reprezentanții Comandamentului Suprem al blocului N.A.T.O. pregătesc terenul pentru ceea ce denumesc ei „transformarea N.A.T.O. într-o patra putere atomică”, adică punerea armamentului nuclear la dispoziția forțelor armate ale blocului N.A.T.O., unde, precum se știe, un rol din ce în ce mai important îl joacă militaristii vest-germani. La rîndul său guvernul Franței a adoptat măsuri cu privire la crearea unei „forțe de sose” atomice proprii.

Astfel, în loc să pășesc pe calea curată de popoare, pe calea lichidării stocurilor de arme atomice existente și înțezierii experimentării și folosirii lor — calea rațiunii, care duce la desțindere și la eliberarea omenirii de primejdia războiului atomic — puterile occidentale se angajează pe un drum contrar, care agravează considerabil primejdiile ce planează deasupra omenirii. Evident, dacă se va merge tot mai departe pe acest drum, se va ajunge la situația cînd o singură scînteie, aprinsă într-un colț al lumii, ar putea declanșa o conflagrație atomică nimicitoare.

Toate acestea au loc în timp ce la Geneva, după cîteva sute de ședințe, reprezentanții S.U.A. și Angliei continuă să împiedice încheierea unui acord privind încetarea experimentelor cu arma nucleară, în timp ce puterile occidentale refuză în mod sistematic adoptarea unui angajament al sta-

țelor deținătoare de arme atomice de a nu folosi primul aceste arme.

Îată, tovarășii, doar o parte a faptelor care pun în lumină cauzele reale ale impasului în care se găsește problema dezarmării și pe cei răspunzători de acest impas.

Actualul stadiu al lucrurilor evidențiază necesitatea imperioasă a unor eforturi susținute din partea tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite, fie ele mari sau mici, pentru a urzi din punctul de vedere dezarmării.

REALIZAREA DEZARMĂRII SE IMPUNE CA O PROBLEMA DE ÎNSEMNĂTATE VITALĂ, ÎN REZOLVAREA CĂREIA TOATE ȚĂRILE DE PE PLANETA NOASTRĂ, FĂRĂ DEOSEBIRE DE ORÎNDUIRE SOCIAL-POLITICĂ, TOATE POPOARELE SÎNT LA FEL DE INTERESATE, CU CONȘTIINȚĂ ÎNALȚE RĂSPUNDERI PENTRU SOARTA OMENIRII, TOATE ȚĂRILE NEUTRE, DIN LUMEA CAPITALISTĂ — SÎNT CHEMATE SĂ ȘI UNEASCĂ EFORTELOR PENTRU A OPRI MINA ÎNCENDIATORILOR ȘI A PREVENI O CATASTROFĂ ATOMICĂ, PE DEASUPRA ORICĂROR DEOSEBIRE DE CONCEPȚII SAU ORIENTĂRI POLITICĂ, ACEASTA ESTE O CHESTIUNE A ÎNTREGII UMANITĂȚI. (Aplauze puternice)

De aceea este pe deplin justificată propunerea făcută de guvernul sovietic de a se convoaca în martie sau aprilie anul viitor în Europa o sesiune specială a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, consacrată exclusiv problemei dezarmării, cu participarea șefilor de state sau de guvern. Convocarea unei asemenea sesiuni ar crea condiții mult mai propice pentru dezbaterile acestor probleme atît de complexe decît sesiunile obișnuite. Adoptarea de către sesiunea extraordinară a principiilor călăuzitoare ale dezarmării ar permite apoi conducătorilor de state să îndrume în mod just, potrivit intereselor generale ale popoarelor, activitatea Comitetului celor 15 state, a cărei înființare a fost propusă de U.R.S.S. corespunzător cu cerințele reprezentării juste a tuturor grupurilor de state.

Pentru îmbunătățirea situației internaționale ar e considerabilă însemnătatea propunerii guvernului sovietic privind organizarea, la începutul anului viitor, a unei întâlniri la nivel înalt în vederea realizării unui acord pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania și rezolvarea, pe această bază, a problemei Berlinului occidental.

Înființarea dezarmării generale și totale, însemnătatea climatului internațional cer popoarelor vigilență, combativitate, fermitate în lupta pentru zădărnicierea uneltirilor cercurilor agresive, pentru a împune un curs al evenimentelor favorabil înțării păcii.

Întrebarea pe care și-o pun în prezent milioanele de oameni din întreaga lume este: care sînt perspectivele de viitor ale relațiilor internaționale? Există în vremea noastră posibilități practice de a se înlăpăda dezarmarea și a se asigura omenirii o pace trinită?

Convingerea noastră profundă este că există asemenea posibilități, există perspectiva curată a transformării lor în realitate. (Aplauze) Această convingere nu se bazează, evident, pe speranța că imperialismul va deveni pacific, că militaristii vor deveni prieteni ai păcii. Ea se bazează pe aprecierea realistă, marxist-leninistă, a raportului de forțe din lumea contemporană și a direcției în care evoluează acest raport.

ANALIZAREA REALITĂȚILOR CONTEMPORANE DE MONSTREAZĂ FĂRĂ PUTINȚĂ DE TAGĂDĂ SUPERIORITATEA CREȘCINDĂ A FORȚELOR PĂCII ȘI PROGRESULUI. ASUPRA FORTELOR RĂZBOIULUI ȘI AGRESIVITĂȚII. IAR ACEASTĂ SUPERIORITATE CONSTITUIE FACTORUL HOTĂRITOR PENTRU PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII VIETII INTERNAȚIONALE.

TRĂSĂTURA CARACTERISTICĂ FUNDAMENTALĂ A TÎMPULUI NOSTRU CONSTĂ TOCMAI ÎN ACEEA CĂ DESFĂȘURAREA EVENIMENTELOR NU MAI ESTE DETERMINATĂ DE IMPERIALISMUL, ACESTA NU MAI ESTE ASTAZI ATOPTUTNIC; IMPERIALISMUL ÎI SE OPUN ASTAZI FORȚE URIAȘE ÎN CONTINUA CREȘTERE, CAPABILE SĂ ZĂGĂZUIASCĂ RĂZBOIUL ȘI SĂ ÎMPUNĂ O PACE DURABILĂ. (Aplauze puternice)

Rolul hotărîtor în această privință îl are existența și dezvoltarea sistemului mondial al socialismului, cu gigantică sa forță materială, cu capacitatea sa uriașă de apărare și ripostă față de orice tentative agresive ale imperialismului, cu imensa putere de atracție pe care o exercită asupra popoarelor politice și morale și perseverență de apărare a păcii în lume, a libertății și independenței tuturor popoarelor. (Aplauze)

În apărarea păcii se ridică de asemenea și alte forțe uriașe ale timpului nostru — popoarele care au scuturat sau scutură jugul colonial, desăvîșind prabusirea unuia dintre pilonii principali ai imperialismului, sistemul colonial.

Modificările petrecute în lume în perioada de după cel de-al II-lea război mondial subminează pe zi ce trece pozițiile puterilor imperialiste. Pe bună dreptate releva tovarășii Hrușciov că deși aceste state încearcă cu înverșunare să-și mențină dominația în viața internațională, de fapt istoria le-a răpit acest drept, le-a luat această posibilitate; dispăre vechia superioritate economică în virtutea căreia țările imperialiste puteau exercita presiuni asupra marilor țări ale lumii; puterile imperialiste și-au pierdut și superioritatea militară pe care se sprijineau în înfăptuirea politicii lor de pe poziții de forță.

Abolirea totală a colonialismului — o necesitate urgentă

Tovarăși,

Propunerile Uniunii Sovietice privind lichidarea totală și necondiționată a regimului colonial, sub toate formele și manifestările sale, a produs o adîncă impresie atît în cadrul O.N.U. cît și în atara acesteia organizații.

Istoria a condamnat definitiv și fără drept de apel colonialismul, — și înlocuiește cu îndemnată și nemulțumită vîntul și în lăptășă lichidarea de moarte înaintea ai omenirii. Abolirea totală a colonialismului a devenit o necesitate obiectivă urgentă în viața popoarelor, ea marchează una din etapele dezvoltării societății umane, analogă, prin importanța sa, cu desființarea sclaviei sau cu alte asemenea momente de răscroace ale istoriei.

Propunerile guvernului sovietic a Hrușciov din nou rolul țărilor socialiste ca port-drapel al cauzei libertății și progresului, ca militanți hotărîți și consecvenți împotriva oricăror forme de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, ca rezolvare sigură și de nădejde a luptei acestora pentru independență, pentru dreptul lor inalienabil la o viață civilizată și demnă. (Aplauze)

CONȘTIINȚA OMENIRII NU POATE TOLERA CĂ ÎN ZILELE NOASTRE ÎN EPOCA UNEI MINUNATE ÎNFLORIRI A GENIULUI UMAN, SĂ MAI DĂINUIE ASEMENEA RĂMĂȘITE BARBARE CA ROBIA COLONIALĂ, BURSA PERMANENTĂ DE PRIMEJDI PENTRU PACEA POPOARELOR.

Mai bine de 100 de milioane de oameni, reprezentînd zece de popoare, sînt încă silii să suporte jugul stăpînirii coloniale. Deși au trecut 15 ani de la adoptarea Cartei Națiunilor Unite, din 11 teritorii aflate atunci sub tutelă, numai 4 au căpățuit independența. Teritorii dintre cele mai mari ca Tanguana, Ruanda Urundi sau Noua Guinee sînt și azi rămase sub acest regim.

Curge încă singele popoarelor din Rhodesia, Angola, Mozambic, Nyassaland, Kenya și Oman. În acesta din urmă, situația a devenit atît de serioasă încît, la cererea unui grup de țări arabe, sprijinită de țările socialiste, problema Omanului a fost înscrisă pe ordinea de zi a actualii sesiuni a Adunării Generale.

Ridicînd problema abolirii depline a colonialismului și de monstrînd necesitatea examinării ei cu toată răspunderea în plenul Adunării Generale, țările socialiste au cerut O.N.U. să joace un rol activ în apărarea libertății și independenței popoarelor — conform felurilor și principiilor Cartei cît și intereselor păcii și securității în întreaga lume.

În intervențiile lor, reprezentanții țărilor socialiste au smuls vălurile cu care purtătorii de cuvînt ai imperialismului încercau să acopere sălbăticia asupririi coloniale, au relevat însemnătatea uriașă pe care ar avea-o pentru dezvoltarea vieții internaționale adoptarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

Au fost impresionante cuvîntările rostite de reprezentanții popoarelor din Africa și Asia, care au purtat vreme îndelungată jugul puterilor coloniale și care luptă din greu pentru a sterge urmările nefaste ale acestuia. Delegații ai statelor afro-asiatice — al căror număr se ridică azi la aproape jumătate din numărul total al statelor membre ale O.N.U. — au rostit cuvinte de aspră condamnare a imperialismului asupritor.

Cu deosebită vigoare a răsunit de la tribuna Adunării Generale avertismentul rostit de prominenții conducători din țările descurtate ale Asiei și Africii: „Cît timp mai există în

La acestea se adaugă și un alt factor de mare însemnătate — mișcarea de luptă pentru pace din țările capitaliste, cuprinzînd mase populare tot mai largi, personalități marcante, cercuri din cele mai diverse ale opiniei publice.

Există condiții favorabile pentru ca această mișcare să crească în vigoare. Însăși presa capitalista este silită să recunoască că nu există astăzi problemă mai arzătoare pentru cetățenii de rînd din Statele Unite ale Americii decît asigurarea păcii. Reîntînd rezultatele unei anchete efectuate cu prilejul pregătirii alegerilor prezidențiale în S.U.A., ziarul american „Wall Street Journal” scria recent: „Oriși în întimplare ceea ce cetățenii pe stradă și opt dintre ei vor spune neapărat că problema păcii sau războiului este cea mai importantă problemă a acestei campanii electorale”.

Vizita noastră în Statele Unite și în alte țări ale lumii capitaliste ne-a permis să ne dăm seama mai bine de procesul profund al deplasării de forțe în favoarea păcii care se desfășoară în diferitele straturi ale societății din aceste țări. Desigur, acesta este un proces complex, deseori contradictoriu, dar este incontestabil că de an de an ideile coexistenței pașnice, năzuința eliberării de cosmarul unui război iminent cîștigă un teren din ce în ce mai larg.

Și acest fapt trebuie să fie necondiționat luat în seamă la aprecierea raportului de forțe din lumea contemporană.

Nei privim lucrurile cu luciditate. Existența imperialismului generează prin ea însăși pericol de război. Imperialistii nutresc o ură înverșunată împotriva lumii socialiste, împotriva popoarelor Asiei, Africii, Americii Latine care și-au scort în propriile lor mîini. Cercurile agresive vād în război calea rezolvării profundelor contradicții care macină temelii capitalismului contemporan.

Dar așa cum s-a subliniat nu odată, deși natura agresivă a imperialismului nu s-a schimbat, în epoca noastră au intervenit alte schimbări — și anume s-a schimbat natura raportului de forțe în lume. Forțele care se contrapun imperialismului sînt capabile să zădărnicească uneltirile cercurilor agresive, să preîntîmpine dezastrul războiului.

Pentru marxist-leniniști nu încape nici o îndoială că în cazul cînd imperialismul s-ar încumeta să dezlănțule un război mondial, acesta ar însemna sfîrșitul imperialismului, sfîrșitul capitalismului aducător de grele suferinți pentru omenire. Sîntem însă conștienți că aceasta ar fi o victorie scump plătită. Prețul ei, în condițiile războiului nuclear, ar fi pierrea a sute de milioane de oameni, contaminarea radioactivă a altor sute de milioane de oameni, periclitarea soartei generațiilor viitoare pe toată suprafața globului pămîntesc.

Nei stîmem profund convinși de forța invincibilă a ideilor socialiste, de puterea de atracție crescîndă a mărețelor victorii repurtate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste în construirea unei mai înalte civilizații, cu cel mai ridicat nivel de trai și de cultură. Avem convingerea noastră mînată că socialismul va triumfa în mod inevitabil. Pentru aceasta, comunistii nu au nevoie de război. În interesul propriilor lor popoare, al întregii umanități, în interesul cauzei mărețe a socialismului și comunismului, partidele comuniste, țările lagărului socialist militărează cu energie, abnegație și perseverență pentru a salva omenirea de război. (Aplauze prolungate)

Ce ar însemna dacă am ignora raportul de forțe din lumea contemporană, dacă am ignora sau subaprecia uriașă forță a lagărului socialist, vigoarea celorlalți factori care determină superioritatea forțelor păcii?

Aceasta ar însemna în mod inevitabil să ne autocondamnăm la pasivitate și înertie, să lășăm din mîini steagul luptei pentru pace și coexistență pașnică între popoare, să înțesăm de fapt cercurilor imperialiste aplicarea politicii lor agresive și împingerea omenirii într-o nouă conflagrație mondială.

Meritul istoric al partidelor comuniste și muncitorilor, înarmate cu învățătura marxist-leninistă, constă în aceea că ele nu se remanează în fața războiului ca în fața unei fatalități ci, pornind de la realitățile lumii contemporane, de la analiza factorilor obiectivi și subiectivi care fac posibilă preîntîmpinarea războiului, mobilizează popoarele în lupta pentru victoria causală a păcii. (Aplauze puternice)

Ce este necesar pentru a determina înfăptuirea dezarmării generale și totale, a face să triumfe principiile coexistenței pașnice în relațiile dintre popoare?

PENTRU ACEASTA ESTE NECESAR, ÎNAINTE DE TOATE, MOBILIZAREA TUTUROR FORTELOR PĂCII, TUTUROR POPOARELOR ÎUBITOARE DE PACE, LUPȚA LOR DUSA CU MAXIMĂ ÎNĂLȚĂRIE ȘI SĂ ÎMPUNE VOIȘA ȘI A ÎMPRINA UN ALT CURS EVOLUTIV RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE — CĂTRE DESTINDERE ȘI DEZVOLTAREA COLABORĂRII ÎNTRU STATE.

ESTE NECESARĂ VIGILENȚA MAXIMĂ A POPOARELOR FAȚĂ DE MANEVRELE ADVERSARILOR PĂCII, DEMASCAREA PERSISTENȚĂ A ORICĂROR ACȚIUNI ALE CERURILOR IMPERIALISTE CARE LOVESC ÎN INTERESELE PĂCII, INDEPENDENȚEI ȘI LIBERTĂȚII POPOARELOR.

ESTE NECESAR CĂ FORȚELE PĂCII SĂ SE UNEASCĂ ÎNTR-UN FRONT LARG, SĂ ȘI CONCENTREZE EFORTELOR ÎN ÎNĂLȚĂRIE PRACTICĂ A MĂSURILOR DE NATURĂ SĂ ASIGURE CONSOLIDAREA PĂCII, CORESPUNZĂTOR CU NĂZUINȚA ARZĂTOARE A TUTUROR POPOARELOR, A ÎNTREGII UMANITĂȚI! (Aplauze puternice)

Africa și Asia vreau pace de pămînt sub dominația străină, nu poartă aceasta înșelă și siguranță în lume?”

Cum era și de așteptat, reprezentanții puterilor imperialiste au încercat în fel și chip să abată atenția și să împiedice discutarea serioasă a problemei lichidării colonialismului. Străduindu-se din răsunătoare să absoarbă colonialismul de răspunderea țărilor și cerurilor săvîrșite asupra popoarelor înrobite, ei au făcut rezerve încercînd de a repune în circulație înrobite, despre deșeurile „civilizației” a statelor coloniale, transformate despre „generozitate” acestora, care ar face „inutilă” intervenția O.N.U.

Ce a însemnat în realitate „misiunea civilizatoare” a puterilor imperialiste? Ea a însemnat supraprofituri imense pentru puterile coloniale, avuți fabuloase obținute prin jaf, furt, exploatarea sîngerose a popoarelor coloniale, transformarea țărilor lor în surse de materii prime și mină de lucru aproape gratuite, hățșocirea demnității umane și menținerea populației la un stadiu de înnapoier și miserie care amenință înșelăși ființa ei biologică.

Colonialistii au susținut, în intervențiile lor, că popoarele coloniale n-ar fi încă pregătite să se conducă singure, că ele ar trebui să se „maturizeze”, să-și creeze cadrele proprii necesare.

Să ne fie însă permis să întrebăm: dar cine dă și noi tocmă puterile coloniale pentru răspunderea pentru această „lipsă de maturitate”, cine a împiedicat și împiedică popoarele coloniale să-și organizeze o viață liberă și independentă?

Am putut vedea cum au sprîjinit colonialistii „maturizarea” fostelor popoare subjugate, din zguduitorile revelații ale reprezentanților acestora, făcute atît de la tribuna O.N.U. cît și cu prilejul contactelor personale pe care le-am avut cu dinții. Inexistența aproape totală a industriei, agriculturii primitive, mortalitate ridicată, analfabetism, lipsă de tehnicieni, medici, învățători și în general, absența aproape completă de cadre naționale, istă ce piedici grele trebuie să învingă nolle state care pornesc pe drumul dezvoltării independente după ce au scuturat jugul dominației colonialiste.

Abis acum popoarele acestor țări capătă posibilitatea reală de a purcede la lichidarea înăprierii economice și culturale, la organizarea vieții lor politice. Realitățile acestor țări de monstrăază că nu sub bicul asupritorului poate un popor să învețe să se autoadministreze; numai eliberarea totală de dominația străină îi creează posibilitatea de a-și făuri o viață prosperă prin luptă și muncă proprie. (Aplauze)

Reprezentanții puterilor coloniale au declarat cu ipocizie în fața Adunării că acestea ar fi acordat de bună voie libertate fostelor lor posesiuni coloniale.

Este lesne de închipuit efectul unor asemenea afirmații roșite într-o sală, în care erau de față reprezentanții unor state care luptă și acum din greu pentru înlăturarea urmărilor acestei „generozități”, unde erau prezenți conducători ca Nehru, Sukarno, Nkrumah, care au suferit ani grei de temniță pentru participarea la lupta de eliberare națională și au putut cunoaște astfel, nemijlocit, „înțelegerea” colonialistilor pentru asiaticile de libertate ale popoarelor asuprite!

Adevărul, pe care nimeni nu-l poate ascunde sau deforma, este că nici un popor nu și-a dobîndit libertatea din generozitatea dezinteresată a colonialistilor. Adevărul este că independența fiecărui din țările state coloniale este rezultatul luptei înfierbe a popoarelor care au vărsat șiroaie de sînge și au dat greie țările pentru aceasta!

Nu mai datorită creșterii împotenoase a mișcării de eliberare,

ridicării la luptă a popoarelor coloniale, noller stări de lucruri din lume, schimbării raportului de forțe pe arena mondială în defavoarea imperialismului și puterilor coloniale sînt azi nevoiți să acorde independență unor țări pe care le-au asuprit crîncen cît timp au putut.

Și, faptele arată că chiar și în aceste împrejurări puterile imperialiste încearcă pe toate căile să-și mențină mai departe vechile privilegii în fostele lor colonii, introducînd forme mai rafinate de dominație, în special pe calea penetrației economice, spre a-și asigura exploatarea în continuare a bogățiilor acestora. „Astăzi colonialismul tînde — a spus președintele Guineei, Seku Ture, în fața Adunării Generale — să îmbrace o formă internațională care tolerează, bineînțeles, draptele și imnurile naționalismului african, dar nu admite să l se atîngă într-o mică măsură. Independența politică în sine nu înseamnă nici pe departe eliberarea națională completă”.

În lumina acestor forme noi de manifestare a politicii imperialiste ar împede adevărulul conținut și țelurile urmărite de așa-zisul program al S.U.A. pentru ajutorarea statelor din Africa.

Ce prevede de fapt acest program, prezentat de președintele Eisenhower ca un pact universal pentru toată problema acestui continent? Un ajutor însumînd 100 milioane de dolari, ceea ce înseamnă, față de nevoile imense înalperii a popoarelor Africii, o picătură de apă într-un ocean și o fărîmătură infimă din profiturile uriașe storsse de monopolurile capitaliste de pe urma jafului colonial.

Atunci cînd reprezentanții statelor imperialiste vorbesse despre ajutorarea țărilor slab dezvoltate, o întrebare firească se impune: oare de unde au apărut aceste țări slab dezvoltate, care sînt cauzele ce le-au adus în starea lor actuală? Dacă aceste țări nu ar fi fost subjugate de puterile imperialiste, dacă popoarele lor ar fi dispus ele însele de resursele și avuțiile lor naționale și s-ar fi putut încadra mai de mult în procesul general al progresului economic și cultural al omenirii — oare ar mai fi existat azi o problemă a țărilor slab dezvoltate?

Iată, de pildă, cazul Liberiei, stat apărut ca independent pe harta lumii încă acum 100 ani și care a evoluat sub directă înrîurire a „ajutorului” american. O comisie a senatului S.U.A. care a studiat în anul 1956 la fața locului situația din Liberia a publicat următoarele concluzii: „Liberia este esențialmente o monocultură de cauciuc, foarte vulnerabilă la fluctuațiile pieții mondiale; este o țară slab dezvoltată care nu-și poate acoperi nevoile alimentare; are o rețea absolut insuficientă de drumuri; paludismul face ravagii, la fel ca și alte boli endemice; 90 la sută din populație este analfabetă; lipsa de personal științific și calificat, de muncitori specializati și nespecializati, de cadre în general este aproape totală”. Iată cum arată, în toată soliciunea ei, grila monopolistilor americani pentru țările slab dezvoltate!

Acest exemplu este cu ațit mai edificator cu cît situația din țările care nu și-au dobîndit independența este și mai gravă decît a Liberiei.

Realitățile vieții internaționale demonstrează că, în ciuda vorbelor frumoase, cercurile imperialiste nu se dau înlături de la nici o încercare, inclusiv folosirea forței, pentru a împiedica popoarele țărilor coloniale și ale altor țări care au scuturat jugul monopolistilor, să-și cuceresc libertatea și să-și consolideze independența.

Mă refer înainte de toate la situația din Congo, la problema algeriană, la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Cubei.

În Congo colonialistii belgieni, cu sprîjinitul fățș al celorlalte puteri occidentale în frunte cu S.U.A., folosindu-se de serviciile secretarului general al O.N.U. și ale aparatului său, încearcă să înăbușe lupta poporului congolez pentru scuturarea definitivă a jugului colonial, să submineze independența și integritatea teritorială, a statului abia constituit, spre a menține bogățiile țărilor sub dominația monopolurilor.

Dezbaterile generale a demonstrat izolarea în care se găsece puterile imperialiste în problema Congo-ului, condamnarea severă de către țările socialiste și de către un mare număr de țări din Africa și Asia a uneltirilor imperialiste.

Guvernul român consideră că Adunarea Generală, dacă vrea să-și îndeplinească cu adevărat sarcinile ce-i revin potrivit Cartei, are datoria să ia măsuri concrete pentru a pune capăt intervenției imperialiste în treburile interne ale poporului congolez, restabilindu-se în funcțiile lor parlamentul și guvernul central legal desemnat de acesta, corespunzător intereselor întăririi independenței naționale și apărării integrității teritoriale a Republicii Congo. (Aplauze puternice)

Avem convingerea că poporul congolez va birui complotul imperialistilor și agenților lor și își va ocupa locul, pe deplin meritat, în comunitatea națiunilor libere. El se poate bizui pe solidaritatea statelor socialiste, a statelor care au scuturat jugul colonial, a tuturor țărilor și popoarelor iubitoare de pace și libertate.

În aceste zile se împlinesc șase ani de cînd poporul algerian luptă cu arma în mînă pentru dreptul de a-și determina singur destinele în conformitate cu propriile sale interese, șase ani de cînd colonialistii refuză să-l acorde acest drept, duc împotriva lui un război sîngeros, care provoacă pierderi grele atît poporului algerian, cît și poporului francez. A devenit evident că prelungirea acestui război nu poate aduce Franței decît înfrîngeri politice și militare. Traducerea în viață a principiului autodeterminării în Algeria ar fi de aceea nu numai spre binele poporului algerian, dar ar răspunde în același timp intereselor poporului francez prieten, intereselor de pace ale tuturor popoarelor.

Poporul și guvernul român, credincioși politicii de sprîjinitie a cauzei independenței și libertății naționale a tuturor popoarelor oprimate, își manifestă simpatia fierbinte față de lupta dreaptă, eroică a poporului algerian care se va încheia neîndolnic prin victoria meritată. (Aplauze puternice)

Acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Cuba — care, la cererea guvernului cuban, vor fi examinate în cadrul sesiunii Adunării Generale — sînt încă o dată în evidență pericolul polit

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 2-a)

ele ajutorului dezinteresat pe care-l acordă Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste tinerelor state independente — în contrast cu așa-zisul ajutor american îndreptat în cea mai mare parte spre scopuri militare.

Structura O. N. U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane

Tovarăși,

Printre problemele importante care au reținut atenția actualii sesiuni a fost și aceea a îmbunătățirii și perfecționării activității Organizației Națiunilor Unite.

Structura organelor O.N.U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane; de aceasta depinde capacitatea ei de a lua hotărâri care să servească interesele tuturor statelor, de a acționa eficace în rezolvarea marilor probleme la ordinea zilei și în promovarea relațiilor de pace și colaborare internațională.

Propunerile judecătoare făcute în acest scop de Uniunea Sovietică au produs însă o reacție plină de furie din partea reprezentanților Statelor Unite și aliaților lor. Răstălmăcind cu rea credință aceste propuneri, făcând din alb negru, această Uniune a încercat să înfățișeze măsurile preconizate în scopul întăririi organizației ca tinzând „să distrugă” O.N.U., „să-i submineze” temelile.

Cum se explică această reacție?

De la înființarea Organizației Națiunilor Unite, S.U.A., profund de raportul de forțe existent pe atunci în această organizație și de situația lor dominantă în lumea capitalistă, și-au asigurat în cadrul O.N.U. o poziție privilegiată care le-a permis să o folosească în interesele cercurilor agresive americane și ale blocurilor militare de sub egida lor. Sint cunoscut numeroase cazuri în care steagul O.N.U. a servit pentru a acoperi acte agresive și acțiuni de război reze ale S.U.A., intervenții ale acestora în treburile interne îndreptate împotriva unor alte state suverane.

Pentru situația care s-a creat la O.N.U. este caracteristică că la nici una din sesiunile Adunării Generale locul de președinte nu a fost ocupat de un reprezentant al unei țări socialiste. Datorită presiunilor Statelor Unite, a fost înlocuit, nu odată în defavoarea țărilor socialiste, principalul justiciar geografic a locurilor de membru nepermanent în Consiliul de Securitate.

Funcția de secretar general s-a aflat întotdeauna în mâinile unei persoane legate de grupul puterilor occidentale. Datorită acestui fapt, în locul aplicării în spiritul deplinei obiectivității a hotărârilor Adunării Generale și ale Consiliului de Securitate, secretarul general a jucat de multe ori rolul de simplă unealtă a politicii puterilor occidentale. Concluzionând în această privință este cazul actualului secretar general, dl. Hammarskjöld, a cărui acțiune arbitrară și unilaterală în Congo a denaturat flagrant hotărârile Consiliului de Securitate, în favoarea intereselor puterilor colonialiste și contrar cerințelor consolidării independenței naționale a poporului congolez.

Era de așteptat ca reprezentanții puterilor occidentale să opună rezistență propunerilor îndreptate spre curmarea acestor stări de lucruri nedrepte și profund dăunătoare pentru însăși viața organizației. Statele Unite nu dădeau însămănășirea structurilor O.N.U. locului pentru că văd în aceasta o primărie și privilegiile pe care le dețin în această organizație.

Dar timpurile s-au schimbat, realitățile din viața internațională sînt cu totul altele decît în 1945.

În perioada care s-a scurs de atunci a crescut considerabil ponderea statelor socialiste în viața internațională. În 1945 nu existau decît două țări socialiste: U.R.S.S. și R. P. Mongolă, astăzi, există un sistem mondial socialist, cu o populație de peste un miliard și o economie, mai mult de 1/3 din populația globală, și care reprezintă o uriașă forță economică și politică. În necontenită creștere.

În același rîstimp s-au eliberat din cătușele colonialismului aproximativ 1 miliard 500 milioane de oameni; pe ruinele imperiilor coloniale s-au format zeci de state naționale, care joacă un rol propriu, tot mai activ în politica mondială.

În lume și la O.N.U. există în prezent trei grupuri de state: statele socialiste, statele neutre și state aparținînd aliaților occidentali.

Organizația Națiunilor Unite își va putea îndeplini cu succes sarcinile ce îi revin numai dacă în organele ei se vor asigura condiții de reală egalitate tuturor celor trei grupuri de state.

Acastă necesitate se impune, în primul rînd, pentru Consiliul de Securitate. Poate fi considerată normală situația

Problema lichidării colonialismului și a urmărilor sale este strîns legată de ansamblul problemelor vieții internaționale actuale, și în primul rînd de problema dezarmării generale și totale. Nevăzute uriașe ale țărilor slab dezvoltate pentru lichidarea urmărilor dominației coloniale cer și mai imperios eliberarea fondurilor luate azi pentru cheltuieli militare.

În fața popoarelor coloniale, ca și a celor care pășesc acum pe calea dezvoltării independente stau încă nenumerate greutăți și probleme complexe. În rezolvarea acestora ele se sprijină nu numai pe resursele și capacitățile proprii, ci și pe sprijinul tuturor forțelor păcii și progresului.

Nu este departe vremea, tovarăși, cînd lupta popoarelor va șterge definitiv de suprafața pămîntului orice urmă a robiei coloniale, a dominației anului și alături alături. Toate popoarele consideră ca o datorie a lor să contribuie din toate puterile la apropierea și mai grabnică a acestui moment istoric în mersul înainte al omenirii pe calea progresului! (Aplauze puternice)

actuală, cînd printre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate nu se numără nici unul dintre marile state neutre din Asia și Africa? Oare pe ce temelii stă marea din India sau Indonezia, cu zeci și sute de milioane de locuitori, nu fac parte dintre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate?

Acești principii ai reprezentării egale a celor trei grupuri de state trebuie aplicate și structurii organelor executive ale O.N.U. Adoptarea propunerii Uniunii Sovietice ca Secretariatul să fie constituit din trei reprezentanți, cîte unul din partea fiecărui grup de state, ar pune capăt situației actuale în care secretarul general servește practic politica unui singur grup de țări — puterile occidentale — ar crea condițiile necesare de obiectivitate în activitatea aparatului O.N.U.

Crearea unor asemenea condiții devine cu atât mai presantă cu cît cresc răspunderile O.N.U. în rezolvarea principalelor probleme internaționale. Se știe că forțele armate internaționale, prevăzute a fi organizate în cazul înfăptuirii dezarmării generale și totale, ar urma să fie folosite pe baza hotărârilor Consiliului de Securitate. Își incipue însă cineva că statele socialiste vor accepta să contribuie la crearea acestor forțe internaționale atîta timp cît nu vor exista garanții serioase că ele nu vor fi folosite în scopuri contrare intereselor păcii?

Trebuie arătat că în ciuda campaniei de dezorientare dușe de puterile occidentale, necesitatea reexaminării structurii O.N.U. a fost recunoscută de o serie de state neutre, deși unele propuneri făcute de acestea diferă de ale țărilor socialiste.

Mentineră actualilor stări de lucruri, care nu sînt în seama de realități, nu ar putea să ducă decît la subminarea temelilor Organizației Națiunilor Unite. Avem convingerea că în ciuda obstacolelor pe care le-ar mai ridica adversarii colaborării internaționale, viața însăși va impune modificările cerute de necesitățile consolidării acestei organizații, spiritului prietenesc și rolului ei ca instrument de menținere a păcii, de dezvoltare a cooperării internaționale.

În cadrul sesiunii s-a ridicat de către reprezentanții unui sir de state și problema schimbării sediului O.N.U. Măsurile de șicanare ale autorităților americane față de delegațiile țărilor socialiste și ale altor țări iubitoare de pace ca de pildă Cuba, provocările puse la cale cu ajutorul unor buliganți fasciști, discriminările rasiale cărora ie-au căzut victimă reprezentanții ai unor țări africane, toate aceste fapte, tipice pentru atmosfera și moravurile din mult lăudata „lume liberă”, au produs o impresie penibilă și au stîrnit indignarea a numeroase delegații. Ele arată că New Yorkul nu este un loc potrivit pentru un for internațional cum este O.N.U. Apare necesar să se examineze problema schimbării sediului în vederea O.N.U. într-o țară unde să fie asigurate cele mai bune condiții pentru desfășurarea unei activități constructive.

O problemă fundamentală a cărei rezolvare este imperios cerută de însăși principiul larg recunoscut al universalității O.N.U. este grabnica restabilire a drepturilor legitime ale R. P. Chineze. Din O.N.U. fac parte 59 de state mari și mici, cu orînduri social-politice diferite și poziții deosebite în politica lor externă. În același timp, R. P. Chineză, cu cei peste 600 de milioane de locuitori ai săi, nu este reprezentată la O.N.U., iar locul ei este ocupat de un guvern fantomă care nu se prezintă decît pe al înșuși și, mai ales, pe stăpînii săi imperialiști. În cadrul discuției privind problema reprezentării Chinei, majoritatea convicțioasă a vorbitorilor — reprezentanți ai unor state din Asia, Africa, America Latină precum și ai unor state capitaliste din Europa occidentală ca Danemarca și Irlanda — s-au pronunțat pentru recunoașterea dreptului legitim al R. P. Chineze de a fi reprezentată în O.N.U. Mulți delegați au arătat pe bună dreptate, că participarea R. P. Chineze este imperios necesară pentru rezolvarea problemei dezarmării și a altor probleme internaționale vitale.

Votul obținut la limită, prin care s-a amînat și de astă dată discutarea și rezolvarea problemei reprezentării Chinei, a arătat că tot mai multe state membre ale O.N.U. refuză să susțină poziția absurdă și nerealistă de ignorare a Chinei populare. Comentînd acest vot, oamenii politici și presa americană l-au apreat ca o înfrîngere pentru S.U.A. și ca un semn că falimentul deplin al încercărilor lor de a ține R. P. Chineză în afara O.N.U. este iminent.

Activitatea delegației R. P. Romîne la O. N. U. — expresie a voinței ferme de pace a poporului român

Tovarăși,

În cadrul activității sale la Adunarea Generală delegația noastră a precizat public poziția Republicii Populare Romîne față de principalele probleme internaționale actuale în cuvîntarea ținută în cadrul discuției generale. În intervențiile rostite în ședința plenară și în Comitetele Adunării Generale, în contactele stabilite cu celelalte delegații precum și în declarații făcute organelor de presă.

Umăr la umăr cu delegațiile Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, delegația noastră a dus o acțiune perseverentă și continuă pentru a face cunoscut și a clarifica poziția țărilor socialiste și pentru a se adopta măsuri practice, care să contribuie la rezolvarea constructivă a marilor probleme internaționale nereșolvate.

Propunerile prezentate spre examinare Adunării Generale de către guvernul român au privit la „ACȚIUNI PE PLAN REGIONAL ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂȚIRII RELAȚIILOR DE BUNĂ VECINĂTATE DINTRE STATE EUROPENE APARTINÎND UNOR SISTEME SOCIALE-POLITICE DIFERITE” și cu privire la „MĂSURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RINDURILE TINERETULUI A IDEILOR PĂCII, RESPECTU-LUI RECIPROC ȘI ÎNȚELEGERII ÎNTRE POPOARE” s-au bucurat de o apreciere pozitivă.

Ideea unor aranjamente regionale de pace și securitate a fost susținută nu numai de R. P. Romînă și de celelalte țări socialiste, dar și de Ghana, și de alte țări din Asia și Africa. În cuvîntarea sa în cadrul dezbaterii generale, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, dl. Averoff, a declarat că apreciază intențiile guvernului român și a adăugat că propunerea romînă „conține unele elemente utile cu care în principiu, am fi de acord”.

Acordul acesta de principiu nu merge însă prea departe, întrucît reprezentantul guvernului grec se declară împotriva înfăptuirii practice a unei zone de pace, liberă de arme nucleare și arme rachetă în regiunea Balcani, invocînd argumentul că „dezarmarea generală, care este răspunderea primordială a marilor puteri, constituie singurul răspuns posibil și realist la orice idee și la orice propunere de dezarmare regională”.

Ne găsim astfel în fața unei situații curioase.

Atunci cînd țările socialiste insistă pentru dezbateră și adoptarea unui program concret de dezarmare generală și totală, țările N.A.T.O., printre care și Grecia, se opun și declară că țările socialiste urmăresc obiective prea vaste, că ar promova chipurile tactica „totul sau nimic”, că trebuie urmărite obiective mai modeste, mai ușor realizabile.

Atunci însă cînd țările socialiste propun măsuri limitate, menite să contribuie la stabilirea unui climat de încredere

între state și să creeze condiții favorabile unor acorduri generale, statele N.A.T.O. răspund că asemenea măsuri n-ar fi realizabile decît prin înfăptuirea dezarmării generale, pe care tot aceleași state o împiedică.

Unde este logica poziției acestora? Singura logică este că accepți acestor poziții se opun nu numai dezarmării generale și totale, dar și oricărui măsuri reale de dezarmare, creînd greutăți artificiale în calea rezolvării practice a problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale.

Țările socialiste nu s-au plasat niciodată pe poziția total sau nimic. Fîind cele mai consecvente luptătoare pentru înfăptuirea practică a dezarmării generale și totale în cel mai scurt timp posibil, ele au propus, în același timp, o acțiune îndreptată de măsuri concrete, care ar putea precedea acordul de dezarmare generală și totală — printre care și propunerile pentru înfăptuirea unor zone de pace și bună înțelegere în diferite regiuni ale lumii.

Ar trebui reamînit că tocmai pentru a da măsurilor preconizate un caracter cît mai realist, guvernul român a propus să se ceară marilor puteri să garanteze că vor respecta angajamentele asumate de statele balcanice în cadrul înțelegierilor regionale. U.R.S.S., după cum se știe, s-a declarat gata să acorde asemenea garanții dacă, bineînțeles, și celelalte mari puteri vor proceda la fel.

În aceeași cuvîntare la care m-am referit mai înainte, dl. Averoff și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu deosebirea pe care o facem între poziția guvernului grec și cea a opiniei publice din Grecia față de problema colaborării interbalcanice.

Nu dorim să ne amestecăm în treburile interne ale Greciei. Dar este de notorietate publică că în Grecia forțe politice influente, de cele mai variate nuanțe, numeroși fruntași ai vieții publice, personalități marcante din viața economică, culturală se pronunță în favoarea înțelegierii balcanice. Înșiși faptul că presa guvernamentală, personalitățile oficiale din Grecia și Turcia se ocupă pe larg de propunerile guvernului român dovedește că aceste propuneri sînt atenția și interesul opiniei publice din aceste țări.

Pentru moment, guvernele grec și turc nu sînt favorabile înfăptuirii unei înțelegieri interbalcanice de pace și securitate. Noi vom continua însă să acționăm pentru înfăptuirea unei asemenea înțelegieri convinși fiind că aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, intereselor păcii. (Aplauze).

Sperăm că și cercurile guvernante din Grecia și Turcia vor ține seama de realitate, se vor alătura eforturilor noastre pentru a făuri în Balcani o zonă a bună

vecinătăți, a păcii și securității, în care să se dezvolte sănătos pasnic economic, cultural, între popoare în interesul lor reciproc.

În convorbirile avute cu o serie de reprezentanți ai statelor din Africa și Asia ca și din America Latină, aceștia, în ciuda deosebirilor dintre noi, au manifestat o deosebită simpatie pentru țara și poporul nostru și mult interes pentru modul în care am rezolvat problemele complexe ce s-au pus în fața țării noastre după eliberare: lichidarea însoțirii economice, dezvoltarea industriei, ridicarea agriculturii, formarea de cadre naționale numeroase, îmbunătățirea nivelului de trai, dezvoltarea culturii.

Este evident că interesul și simpatia cu care popoarele din Asia, Africa și America Latină privește realizările țărilor socialiste nu sînt pe placul puterilor colonialiste.

Pentru a atenua impresia puternică pe care a produs-o asupra delegațiilor cît și a opiniei publice demascarea recușitoare a colonialismului și a situației grele în care sînt ținute țările dependente de către puterile imperialiste, reprezentanții acestora din urmă, în frunte cu cei americani sprijiniți de cîteva valetii de ai lor de teapa simbrașului filipinez, au recurs la o diversione provocatoare împotriva țărilor socialiste. Reluînd răsufletă calomniile a așa-numitelor „națiuni captivate”. La asemenea țesături s-au datat și în afara cadrului O.N.U. persoane oficiale din unele țări imperialiste.

Trebuie să vă spunem, tovarăși, că lucrul acesta nu ne surprinde de loc. Este binecunoscut că imperialiștii reîncep să vînture acest „șobolan mort” ori de cîte ori treburile le merg prost, ori de cîte ori sînt strînsi cu ușa, fie în domeniul vieții internaționale, fie în cel al politicii interne, — iar ocazii din acestea, li se oferă în ultimul timp din ce în ce mai des. (Animație, aplauze).

Deși relațiile dintre Romînia și Franța se dezvoltă continuu, în interesul celor două țări și popoare, recent într-o cuvîntare ținută la Nisa generalul De Gaulle a reluat și el aceeași temă răsufletă. Ce să fi determinat oare acest lucru? Înșiși vorbitorul nu a ascuns adevărata cauză care a provocat ieșirea lui — iritarea pe care i-a pricinuit-o poziția țărilor socialiste în problema algeriană.

Își incipue însă cercurile colonialiste din Franța că atacurile împotriva țărilor socialiste vor avea darul să abată atenția opiniei publice franceze și a celei mondiale de la războiul nedrept, asupra lor care îl duce colonialiștii francezi împotriva poporului algerian? Oare asemenea atacuri vor face poporul francez să uite că războiul din Algeria l-a costat pînă acum viața a zeci de mii de fii ai săi, că în Algeria au fost trimiși peste 750 de mii de soldați francezi, — că pentru acest război Franța cheltuiește zilnic circa 3 miliarde de franci? Nici o diversione nu-i poate scoate pe colonialiștii francezi din mîgălina în care i-a adus propria lor politică, condamnată cu asprime de cele mai largi mase ale poporului francez iubitor de libertate, de mințile sale cele mai luminate!

Așa cum am mai arătat, Republica Populară Romînă, împreună cu toate țările iubitoare de pace și libertate, sprijină cu adevărat simpatie lupta dreaptă a poporului algerian pentru dreptul de a-și hotărî soarta corectă și voluntară.

Să se pună capăt singurului și înumanului război, dus împotriva poporului algerian de către colonialiștii! Poporul algerian trebuie să se bucure de libertate totală! (Aplauze prelungite).

În Statele Unite ale Americii, unde campania de alegeri prezidențiale este în toi, cei doi candidați la președinție se supralicitează și ei în declarații de dragoste pentru „libertatea țărilor socialiste” — deși nu le-ar fi de loc greu să găsească obiective mult mai apropiate de pildă chiar pe continentul american, pentru a-și exercita dragostea pentru libertatea altor popoare.

Nu este greu de înțeles proasta dispoziție a celor doi candidați la scaunul prezidențial. Nu am de loc intenția să mă amestec în vreo formă, în campania electorală din Statele Unite. Mă voi referi doar la relațiile oamenilor politici, ale experților economici, ale organelor de presă aparținînd ambelor partide politice burgheze din Statele Unite — democrat și republican.

Așa cum reiese din aceste relații, sarcina celor doi candidați nu este de loc ușoară. Într-adevăr nu e ușor și nici simplu să te prezinți în fața alegătorilor, fără să ai vreun program de măsuri concrete pentru rezolvarea problemelor strîmtețate ale țării. Nu este ușor să înfrunți judecata alegătorilor cînd semnele unei noi crize economice bat la ușă, cînd industria metalurgică nu folosește decît 53 la sută din capacitățile ei de producție, iar cea a automobilului chiar mai puțin, antrenînd la stagnare alte ramuri ale economiei; cînd somerji se numără cu milioanele, o mare parte a acestora fiind pe drumuri, fără lucru de 2 ani și de peste 2 ani, cînd, așa cum a mărturisit chiar unul din candidați, 17 milioane de bărbați și femei din S.U.A. se culcă flămînzii în fiecare seară.

Și, la toate acestea, s-a mai adăugat și sesiunea O.N.U. cea mai vie și mai frîmțată din cîte a cunoscut O.N.U., cu noi nău și de probleme foarte puțin plătute pentru imperialiști. Pe toată perioada cît a durat dezbateră generală, campania alegerilor prezidențiale din S.U.A. a trecut pe planul al doilea, iar pe primul plan al atenției opiniei publice americane s-au impus problemele dezbătute în sesiunea O.N.U. Și, odată cu acestea, au apărut pe primul plan, ca sub lumina orbitoare a unui proiect, eșurile politicii externe americane, impasul în care a adus-o linia de „balansare pe marginea prăpastiei”, adversitatea pe care o trezește ea pînă și în țările aliate ale Statelor Unite.

B-a dezvoltat cu deosebită putere unul din aspectele cele mai penibile ale acestei politici — rezultatele dominației S.U.A. asupra țărilor din America Latină și din alte continente, urmările dezastruoase ale colonialismului.

Toate acestea fac de înțeles enervarea politicienilor reacționari din S.U.A. și motivele care-i îndeamnă să recurgă la felurile diversioniști internaționale.

Unul dintre cei doi candidați la președinție, dl. Nixon, și-a anunțat recent intenția de a vizita, în cazul cînd ar fi ales președinte, „fiecăre din țările Europei răsăritene, inclusiv Cehoslovacia, Bulgaria și România”, precizînd că n-ar urmări să „obțină bunăvoința conducătorilor comunisti”. — ceea ce, recunoaștem, ar depăși posibilitățile lui — ci să capete prilejul de a mai vîntura șobolanul mort, la care ne-am referit mai sus. (Risete, aplauze).

Ce am putea să spunem despre planurile turistice ale dl-ului Nixon și despre scopurile pe care le urmărește? Poporul român, stăpîn pe soarta sa, care și-a cîștigat libertatea cu prețul unor jertfe grele, e mîndru de cuceririle sale revoluționare și privește cu încredere viitorul său socialist. (Aplauze îndelungate) Poporul român știe cum să-și primească oaspeții, pe cei poftiți, precum și pe cei nepoțiti, pe cei buni, precum și pe cei răi, pe prieteni și pe neprieteni.

Dacă cumva dl. Nixon ar dori să ne viziteze țara pentru a face cunoștință și a privi în mod realist cîtînst viața și realizările poporului român, pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea relațiilor de pace și colaborare între popoarele noastre în spiritul respectului reciproc și neamsteacului în treburile interne, — atunci desigur că poporul nostru l-ar primi după cum s-ar cuveni unui vizitator venit cu astfel de gânduri. Dar dacă el în încerca să ne calce pragul pentru a se amesteca în treburile noastre, atunci propria lui experiență dobindită de cîrind în America Latină, iar recent de tot în propria lui țară, ar trebui să-i arate la ce primire se poate aștepta un asemenea musafir nepoțit. (Risete, aplauze).

Ar fi însă greșit, tovarăși, să se aprecieze după declarații de felul celor făcute de dl. Nixon, preocupările și starea de spirit reală a păturilor largi ale poporului american. Așa cum am arătat în mesajul de prietenie sincer adresat harnicului și înzestratului popor american, cu prilejul sosirii noastre la New York — în ciuda faptului că promotorii perimatei și periculoasei concepții a războiului rece încearcă să ridice obstacole artificiale în calea cunoașterii reciproce și a relațiilor bazate pe respect reciproc între popoare, — considerăm că există perspectiva dezvoltării legăturilor prietenești dintre cele două popoare ale noastre. (Aplauze)

Cu toate că nu ni s-au creat condiții favorabile pentru a cunoaște mai bine S.U.A. și poporul american — fapt pe care l-au dezaprobat în public exponenți mai lucizi ai opiniei publice americane — am avut totuși o serie de întâlniri utile cu un număr de oameni de afaceri și de cultură americani.

Ceea ce credem important de subliniat în urma acestor întâlniri este faptul că, în ciuda concepțiilor care ne despart, toți acești oameni doresc extinderea relațiilor dintre țările noastre, doresc ea în lume în general să existe condiții favorabile dezvoltării relațiilor economice și culturale dintre state și popoare.

Această tendință s-a făcut simțită și în cursul recente vizite în S.U.A. a oamenilor de știință romîni în frunte cu ministrul Învățămîntului și Culturii, tov. I. Murgulescu.

Cursa înarmărilor, uriașele comenzi de război au adus profuzii fabuloase, fără precedent, în întreaga istorie a capitalismului, unui număr restrîns de monopoluri gigantice, profitoare ale cunozierilor de armament. Și, merită să amintim în această ordine de idei, că ziua sperii vasului „Baltica” a fost

marcată printr-o scădere sensibilă a valorilor de la Bursa de la New York. Dar cursa înarmărilor n-a avut nici pe departe acel efect salutar asupra economiei americane pe care îl promiteau apologetii politici de „balansare pe marginea prăpastiei războiului”. Aceasta face ca și în rîndurile unei părți a burgheziei să se facă auzite tot mai des păreri favorabile promovării unor relații de coexistență pașnică, extinderii legăturilor economice cu țările socialiste.

Dacă asemenea tendințe, — și nu tendințele spre stimularea războiului rece și a politicii de forță, — ar prevala în orientarea guvernului S.U.A., aceasta ar corespunde, fără îndoială, intereselor colaborării internaționale și consolidării păcii.

Trebuie să aducă ca oameni simpli din S.U.A., în măsura posibilităților restrînse pe care le-am avut de a-i înfrîni, au avut o atitudine de simpatie și prietenie față de delegația noastră.

Emoționantă a fost întâlnirea delegațiilor noastre cu romînii americani.

Printre aceștia se aflau intelectuali, oameni de afaceri, conducători ai bisericilor romine ortodoxe din S.U.A., muncitori, meseriași și funcționari, oameni în vîrstă care au trăit primii ani ai vieții în Romînia, precum și alții mai tineri, născuți în S.U.A.; cu toții n-au uitat de țara de baștină a lor sau a părinților lor, urmăresc cu adînc interes evenimentele din Republica Populară Romînă, se bucură de succesele ei.

Ei au ascultat cu nesăț răspunsurile pe care le-am dat numeroaselor lor întrebări privind dezvoltarea economiei și culturii noastre, viața publică în Republica Populară Romînă, relațiile sale externe.

Pe drumul de întoarcere în patrie, ne-am folosit de trecerea noastră prin Franța și Austria pentru a stabili unele contacte cu reprezentanți ai vieții economice, politice, culturale.

În Franța ne-am întâlnit cu membri ai grupurilor parlamentare franco-romîne din Adunarea Națională și Senat, ca și cu alte personalități ale vieții politice, economice și culturale. Și aici am constatat dorința de consolidare și dezvoltare a relațiilor în spiritul prieteniei tradiționale dintre poporul român și cel francez.

După cum știți, în drum spre țară, ne-am oprit și la Viena. Act am avut convorbiri deosebit de interesante și cordiale cu cancelarul Raab, vicecancelarul Pittermann și cu alți oameni de stat, de afaceri, de cultură din Austria. Între noi și conducătorii austriaci — sîntem bucurăși s-o declarăm — există un punct de vedere comun într-o problemă foarte importantă — și anume că dezvoltarea relațiilor economice fermează o bază solidă pentru apropierea între state. După cum s-a exprimat plastic vicecancelarul Pittermann, schimbările economice constituie punți trănice de apropiere între popoare, pe care pot merge în siguranță, împreună, țări cu orînduri social-economice diferite.

Nu sîntem hotărîți să facem totul pentru întărirea acestor punți. Sîntem convinși că rezultatele pozitive ale recente vizite în Austria a delegației guvernamentale romîne, ca și vizita care va urma, a delegației guvernamentale austriace în Republica Populară Romînă, vor constitui o contribuție însemnată în această direcție.

Abența noastră din țară a fost îndelungată și, trebuie să spunem, tovarăși, că lucrul acesta nu ne-a fost ușor; în tot timpul cît am stat în străinătate am resimțit cu putere dorul de patrie, de tovarășii noștri de muncă, de oamenii și meștegurile noastre dragi. În ciuda însă a distanței ne-am simțit mereu aproape de țară, știînd că activitatea noastră este urmărită neîntrerupt de poporul nostru. (Aplauze). Zi și noapte, telegrama, poșta, radioul ne aduceau scrisori, telegrame, mesaje trimise de colective de muncă din fabrici și întreprinderi, de simpli muncitori și țărani, de artiști, scriitori și oameni de știință, de tineri și de pensionari, de sibitori și culilor reținoase, de militari, care, toate, exprimau aprobarea pentru politica externă a partidului și guvernului, sprijinul pentru activitatea delegației țării noastre la O.N.U.

În această impresionantă unanimitate de opinii, noi am văzut expresia voinței ferme de pace a poporului nostru unit în jurul partidului și guvernului, am simțit încredințată, cu putere, ce izvor de forță este faptul că politica noastră externă pornește de la cerințele și aspirațiile poporului și se identifică cu acestea, se bucură de tota sa aprobare. (Aplauze îndelungate).

La New York am avut posibilitatea de a înfățișa de la tribuna O.N.U., în fața reprezentanților a aproape tuturor statelor lumii, un tablou al transformărilor profunde și al marilor realizări obținute de oamenii muncii din țara noastră.

După cum știți, ieri s-au încheiat lucrările Plenarei C.C. al P.M.R. care a analizat rezultatele îndeplinirii planului de stat pe 1960 și a adoptat planul de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961.

Am început cu bine, sau, cum se spune, am pășit cu dreptul în realizarea planului de 6 ani adoptat de Congresul partidului. Avem convingerea fermă că oamenii muncii din țara noastră, conduși de partid, vor îndeplini cu succes prevederile planului pe 1961, în interesul dezvoltării mai departe a economiei naționale, ridicării bunăstării celor ce muncesc, pentru victoria deplină a socialismului în țara noastră. (Aplauze puternice, repetate).

Peste puține zile omenirea muncitoare va sărbători cea de-a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Uniunea Sovietică, fărîntă în focul acestei mărețe revoluții, întîmpină aniversarea ei prin noi victorii pe tărîmul construirii comunismului. Numai în ultimii 15 ani producția industrială a Uniunii Sovietice a crescut de 6 ori. Uniunea Sovietică a întrecut toate statele capitaliste din Europa și se îndreaptă cu pași repezi spre primul loc în lume în ce privește volumul producției industriale. Mari realizări a obținut agricultura sovietică. Producția ei globală a crescut în ultimii 6 ani cu 50 la sută. Crește neîncetat nivelul de trai al oamenilor sovietici, se îmbunătățesc condițiile lor de muncă și de viață.

Impresionante realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul cuceririi Cosmosului, ca și în alte ramuri ale științei și tehnicii, unde ea și-a cucerit inițiativa pe scară mondială, stîrnesc admirație în întreaga lume.

Aceste victorii Uniunea Sovietică le datorează conducerii leniniste, ferme și înțelepte a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid a cărui activitate constituie o pildă însuflețitoare și un înalt îndreptar pentru toate partidele marxist-leniniste din lume. (Aplauze puternice).

Mari realizări în domeniul dezvoltării economiei, culturii, ridicării nivelului de trai au obținut și celelalte țări ale lagărului socialist. Aceste rezultate reflectă uriașele progrese ale socialismului în epoca inaugurată prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Ele sînt urmările cu profundă simpatie de oameni muncii din toate țările, constituind cel mai puternic argument în favoarea ideilor socialismului și comunismului.

Nu este deloc întîmplător că oameni de stat, economiști, presa din țările capitaliste se preocupă atît de intens în ultimii ani de datele comparative ale evoluției economice în lumea socialistă și în lumea socialistă. Tot mai des se fac auzite din lagărul capitalist mărturisiri solite privind victoriile pe care le reperțează lumea socialistă în întrecerea pașnică cu capitalismul și care demonstrează în fața întregii lumi superioritatea orînduirii socialiste. (Aplauze)

Luptînd pentru avîntul continuu al economiei noastre naționale, contribuind la înflorirea patriei noastre scumpe, la fărînta bunăstării materiale și culturale a întregului popor, fiecare dintre noi contribuie în același timp la creșterea puterii de atracție a ideilor socialismului, la afirmarea superiorității socialismului asupra capitalismului. În același timp, succesele noastre, ca și ale tuturor popoarelor lagărului socialist, constituie un aport la întărirea forțelor păcii în întreaga lume.

Tovarăși,

SÎNTEM ÎNDREPTĂȚIȚI SĂ PRIMIM CU ÎNCREDERE PERSPECTIVELE EVOLUȚIEI VIEȚII INTERNAȚIONALE. CREȘTEREA CONTINUĂ A FORTELOR PĂCII ESTE O LEGE A EPOCII CONTEMPORANE. ÎN LUPTA ÎNTRE FORȚELE PĂCII ȘI ALE RĂZBOIULUI, VICTORIA VA FI DE PARTEA FORTELOR PĂCII! (Aplauze)

POPOARELE ȚĂRILOR SOCIALISTE VĂD CHEZAȘIA PRINCIPALĂ A ACESTEI

M o Ț i u n e

Noi, reprezentanții oamenilor muncii din toată țara, întâlniți în Capitala patriei noastre, ascultând expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Naționale Unite, ne exprimăm adevărată și caldă aprobare față de activitatea delegației Republicii Populare Romine la această sesiune.

Întregul popor român, care a urmărit cu profund interes ședințele la Organizația Naționale Unite, și a fost permanent cu toată inima alături de el, dă o înaltă apreciere activității delegației țării noastre, care s-a schitat cu cinste de misiunea încredințată. Delegația Republicii Populare Romine, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprimând în modul cel mai deplin aspirațiile de pace și hotărârea poporului român de a-și aduce contribuția la victoria cauzei păcii, a militat împreună cu delegațiile celorlalte țări socialiste și ale altor țări iubitoare de pace pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaționale, pentru îmbunătățirea relațiilor internaționale.

Actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Naționale Unite, cea mai însemnată sesiune din istoria acestei organizații, la care au participat numeroase delegații conduse de șefi de state și guverne, a reflectat creșterea prestigiului internațional de care se bucură Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist, largul ecou pe care inițiativa și politica lor de pace îl au în masele populare de pretutindeni.

Poporul român împărtășește întru totul poziția delegației țării noastre, care a acordat sprijin deplin propunerilor făcute de tovarășul N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, cu privire la dezarmarea generală și totală, lichidarea sistemului colonial și la alte probleme internaționale importante.

Încredere neștrămutată în victoria forțelor păcii

Ascultând expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, oamenii muncii din țara noastră își exprimă deplina și caldă aprobare față de politica de pace și coexistență pașnică a partidului și guvernului

Muncitorii Atelierelelor C.F.R. „Grivița Roșie” ascultă, cu viu interes, la radio, expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Foto: A. VIERU

La Atelierele C. F. R. „Grivița Roșie” din Capitală

„După ce am terminat lucrul m-am dus acasă, am mîncat și mi-am schimbat hainele, povestesc cazanșii lui Ilie, un om mîrșănos, cu ochii vii și pătrunzător. Pe urmă am venit la club. Aflosem de la comitetul de partid că se va transmite la radio cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în legătură cu activitatea delegației țării noastre la XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Desigur, am radio și acasă, dar am fost să ascult cuvîntarea alături de tovarășii mei de muncă, să mai stăm de vorbă, să mai schimbăm cîte o părere.”

În sala de festivități a clubului C.F.R. „Grivița Roșie” erau într-adămură mulți tovarășii de muncă ai lui Ilie Miu. Echipa, brigăzile întregi, veniseră împreună să asculte cuvîntul celui mai iubit și al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Veniseră muncitorii din toate atelierele și secțiile Complexului — cazanșii, strungarii, lăcătușii, uenicii. Sala s-a umplut repede. Cei care n-au mai avut loc aici, au trecut în altă sală.

La ora 6 seara, undele au adus și aici glasul cald și ferm care răsună în sala Palatului K.P.R. Chipurile oamenilor au devenit grave și adînc concentrate, ei urmăreau cu profund interes cuvintele care torbeau despre activitatea delegației noastre ce a dus în fața Organizației Naționale Unite dorința de pace a poporului nostru, idealurile sale nobile de a-și construi fericirea și viitorul în liniște și bună înțelegere cu toate popoarele.

Oamenii ascultă într-o liniște desăvîrșită, cu fețele luminate. Fiecare cuvînt ce se rostie pornește ca din propria lor inimă. Acești oameni simpli, profund interesați ca liniștea să domnească pentru totdeauna peste usină, căminul și țara lor, peste întreg pămîntul le este dragă pacea, de aceea se pronunță pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru dezarmare.

Am urmărit cu deosebit interes știrile despre activitatea delegației noastre la O.N.U. — spune cazanșii Nichita Con-

stantin. În pauza de la ora 11 ne adunăm toți oamenii din brigadă și cităm ziarle, apoi stăteam și discutăm. Cînd a plecat delegația noastră la O.N.U. i-am urat succes deplin în apărarea cauzei păcii. Noi, muncitorii de la „Grivița Roșie”, ne mindrim că delegația țării noastre, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, s-a achitat cu deosebită cinste de înaltă sarcină primită. Alături de delegațiile celorlalte țări socialiste, delegația țării noastre și-a ridicat glasul cu hotărîre pentru adoptarea unor măsuri eficiente care să ducă la realizarea dezarmării generale și totale, la lichidarea războaielor sistemului colonial. Cîteam în sîră despre incercările demagogice ale imperialiștilor în frunte cu S.U.A. de a arunca popoarele cu praf în ochi, propunîndu-le să încapătînire mai departe calea lipsită de orice perspectivă a controlului țării noastre. Dar oamenii nu mai cred pe acești palavrăni. Delegația țării noastre a condamnat cu hotărîre o asemenea politică și a susținut cu căldură propunerile pline de înțelepciune și de grijă pentru soarta păcii ale Uniunii Sovietice.

Am ascultat în seara asta cuvîntele care mi-au mers la inimă — a intervenit Ilie Miu. Devine limpede pentru oricine că mare importanță acordă partidul, guvernul, întregul nostru popor cauzei păcii și coexistenței pașnice. Sînt mîndru de activitatea delegației țării noastre la O.N.U.

„Cuvîntarea s-a terminat de mult. Oamenii mai întîrzie înăuntru în sală, discută plini de seriozitate și chibzuiți. Cei ce construiesc socialismul și cîșează sorțile de aur ale comunismului au la inimă cu cea mai adîncă grijă problema asigurării păcii în lume. Ei au o profundă încredere în politica partidului și guvernului nostru, politică justă, marxist-leninistă, care ogîndește fidel interesele poporului muncitor.”

ION BĂIEȘU

propuneri care corespund intereselor vitale ale omenirii și se bucură de simpatia și adevăratele popoare din lumea întreagă.

Sprijinim cu toată hotărîrea propunerile prezentate de delegația țării noastre la Adunarea Generală a Organizației Naționale Unite cu privire la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate pe plan regional între state cu sisteme social-politice diferite și la educarea tineretului în spiritul păcii.

Poziția fermă și hotărîrea a țărilor socialiste și a altor țări iubitoare de pace a dus încă o dată la demascarea cercurilor agresive imperialiste, a acțiunilor acestora îndreptate spre menținerea încordării internaționale și a războiului rece, a contribuției la accentuarea izolării acestor cercuri. Profund convingîți că lupta unită a țărilor socialiste și a tuturor forțelor iubitoare de pace din lume va îndrepta cursul evenimentelor în direcția micșorării încordării internaționale, poporul nostru militază cu toată hotărîrea pentru înlăturarea politicii externe a Partidului Muncitoresc Român și a guvernului Republicii Populare Romine, bazată pe principiile leniniste ale coexistenței pașnice.

În numele tuturor celor ce muncesc din patria noastră, asigurăm Partidul nostru drag și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej că vom lupta cu entuziasm și energie neșlăbită pentru a traduce în viață istoricele hotărîri ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, în vederea desăvîrșirii construcției socialismului în țara noastră, pentru realizarea mărețelor sarcini ale celui de-al doilea an al planului de șase ani, pentru triumful cauzei păcii și securității internaționale.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

De peste hotare

Puterile occidentale încearcă prin orice mijloace să împiedice realizarea dezarmării generale și totale

— Dezbaterile din Comitetul Politic al O. N. U. —

NEW YORK 2 (Agerpres). — În ședința din dimineața zilei de 1 noiembrie a Comitetului Politic au continuat discuțiile în problema dezarmării.

În afară de cele cinci proiecte de rezoluție care există în această problemă (proiectul sovietic de rezoluție cu privire la dezarmarea generală și totală, propunerea sovietică cu privire la largirea componenței Comitetului celor zece, proiectul polonez de rezoluție cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară, proiectul comun de rezoluție al S.U.A., Angliei și Italiei, propunerea Angliei cu privire la crearea unui Comitet de experți, tehnicieni în problemele controlului asupra dezarmării), au fost prezentate spre examinare Comitetului încă trei proiecte.

Discuțiile din Comitetul Politic demonstrează că puterile occidentale, care nu au îndrăznit să se ridice față de impotriva ideii dezarmării generale și totale, în fața încercărilor de realizare a acestei idei nobile. Propunînd crearea a tot felul de comitete și comisii pentru „studierea” aspectelor tehnice ale dezarmării, ei încearcă să împiedice soluționarea sarcinii primordiale care stă în fața Adunării Generale — adoptarea unei hotărîri clare și solemne cu privire la prevederile fundamentale ale tratatului pentru dezarmarea generală și totală. Delegatul Noii Zeelande, Shenchen, care a luat cuvîntul la ședința din 1 noiembrie a sprijinit propunerea Angliei cu privire la crearea unui comitet de experți tehnicieni în problemele controlului asupra dezarmării. Ministrul Afacerilor Externe al Canadai, Green, a elogiat proiectul comun de rezoluție prezentat de Canada, Suedia și Norvegia care atrage O.N.U. pe calea unor discuții interminabile sub paravanul cărora va continua de fapt cursa înarmării.

Delegatul Etiopiei, Alemeiehou, s-a pronunțat împotriva acestora care afirmă că propunerea cu privire la dezarmarea generală și totală este „prea radicală”. Dezarmarea generală și totală, a declarat el, este singura cale înțeleaptă, este nu numai